Ó Uram, csak még egyszer

(O Lord, Just Once More)

1963. június 28. de. Hot Springs, AZ

1 Jó reggelt, barátaim, vagy jó napot. Eltörtem az órámat, nem tudom megmondani, hogy mennyi az idő. (Egy testvér mondja, „Még reggel van, testvér.” – Szerk.) Még reggel van, igaz? Rendben van.

2 Mellékesen, mi az Örökkévalóságban élünk. Nekünk nincs időnk. Az idő határa megállt, amikor Jézus Krisztus belém adta az Ő Életét, hogy az által éljek, így mi Örökkévaló teremtmények vagyunk éppen most, ülve együttesen Mennyei helyeken Jézus Krisztusban. Milyen egy idő!

3 Most ez csak a második napom veletek, de, ó nekem, ez olyan, mint egy hideg melasz egy reggel, ez annyira sűrű és csodálatos. És körbe nézek most ma este, ők annyira zsúfoltak. Nem látok senkit, de ma este körbe nézhetek. Kiváltságom volt kezet rázni ezzel a néhány csoport lelkésszel ebben a csoportban itt.

4 Emlékszem egy öregember szokott jönni a mi gyülekezetünkbe, John Ryan testvér. Idős Ryan, úgy hívták őt. Ő Dowagiac, Michiganből volt. És ő szokott prédikálni egy kicsit, és azután vissza szalad és kezet ráz velem. És azután egy kicsit prédikál, vissza szalad és kezet ráz velem. Azt mondtam, „Ryan testvér, én-én értékelem ezt, de én-én nem tudom a jelentőségét annak, hogy miért teszed ezt.”

5 Ő azt mondta, „Amikor az elem kezd lemerülni, fel kell azt töltenem, így egyszerűen feltöltöm teljesen.” (Branham testvér és a gyülekezet nevet – Szerk.)

6 Egyszerűen láttam egy-egy Metodista prédikátort fentről az én vidékemről, aki egyszerűen megkapta a Szentszellemet, és megkereszteltem őt. Itt ül bal felemen, Junior Jackson testvér. Láttam őt kezet rázni úgy, amely engem Ryan testvérre emlékeztet. Hányan gondoljátok azt, hogy a Metodisták nem veszik a Szentszellemet? Tévedtek. Állj fel Junior Jackson testvér, ő és az ő kedves felesége ott. Ők Indianából vannak, egy Metodista lelkész.

7 Hol van Willard Collins? Az épületben van ma reggel? Hol vagy Willard testvér? Azt gondoltam, hogy itt volt. Egy másik Metodista lelkész áll itt, ha nem gondoljátok, hogy a Metodisták vehetnek Szentszellemet és megkeresztelkedhetnek. Állj fel, Collins testvér. Ott van egy másik. A testvér fent volt az Asbury kollégiumban Wilmore, Kentuckyban, egy ragyogó Metodista háttérből.

8 Most van néhány ember velem itt, akik-akik lejöttek. Hallottam őket „áment” mondani, és tudom, hogy ők itt vannak, de nem látom őket. Fred Sothmann testvér-testvér az imaházból Jeffersonvilléből. Fred, itt vagy és Tom testvér? Azt hiszem, hogy hallom őt mondani, „Itt.” Itt a sarokban, igen.

9 Nagyon örültünk bemutatni ezeket az embereket. Nem látom pontosan most, meglehet, hogy többen vannak itt, akikről nem tudok. Azt gondolom Jack Moore testvér éppen most beszélt. És-és tehát ezek ragyogó emberek, és mi szeretjük őket.

10 És most ez egy annyira gyönyörű idő volt itt lenni. Azt mondtam a feleségeinknek, feleségemnek azt mondtam, „Neked, neked el kellene jönnöd ere az összejövetelre.” Mi hiszünk egy szép régi-módi pünkösdi összejövetelben. Mi hisszük azt, hogy ahol az Isten Szellemének szabadságában vagyunk, a felekezetek összes különböző változatai egybe jönnek, és Mennyei helyeken ülnek, éppen úgy, mint egy gyülekezet. A mi különbségeink nem tesznek különbséget ott, ahol mi Krisztusban vagyunk, mi a Vér alatt vagyunk és az Ő szeretetének közösségében.

11 És én akarom ezt mondani a lelkészek ezen csoportjának. Én-én Pünkösdibe jöttem egy Misszionárius Baptista, és én nagyra becsülöm a Pünkösdit. Ők az én népem. Szeret őket. Ha tudnám, hogy volt egy másik gyülekezet annál jobb, én annál a gyülekezetnél lennék. De én a Pünkösdivel vagyok, mert azt gondolom, hogy az a legközelebbi dolog a Szentíráshoz, amit látok. Ha ismernék valami mást, én velük lennék; és így, nem fitymálni akarom bármely más hívőt, egyáltalán nem. De az oka, hogy így gondolok a Pünkösdire, azért, mert ez van legközelebb ahhoz, amelyet én Szentírásnak gondolok, bármiről, amelyet én ismerek.

12 És van egy kiemelkedő dolog ebben az összejövetelben, amelyet én megfigyeltem, ezek, a tiszta-arcú asszonyok; egyikük sem manikűrözött, tudjátok, vagy akárminek is hívjátok azt a dolgot. (smink) Én nem szeretem azt. Az nem Keresztényekhez illő. Hát bizony. Így van. Én-én szeretem azt. Nekem régi-módi iskolám van, amely kedveli a tisztaságot, látjátok. Szeretek látni asszonyokat… Tudjátok, én nem azt akarom mondani…

13 Itt nincs helye mondani valami tréfákat és szentségtöréseket, így mondani. De én ezt nem abból a célból teszem. Itt nincs helye annak.

14 Erről jut eszembe, mikor értettétek mind ezt a dolgot meg? Ez az én imaházamból jön, ez ahhoz hasonlít. Biztos, hogy az. Úgy van ez gyülekezet? Nem úgy néz ki, mint az öreg szószék? Hát, azt gondolom, hogy ugyanazt az öreg Üzenetet prédikáljuk, ott ez keresztülmegy, akárhogyan is.

15 Tehát tudjátok, hogy a Bibliában csak egyetlen egy asszony az, amely valaha festette az ő arcát. És ő soha nem azért festette az arcát, hogy Istennel találkozik. Festette az arcát, hogy férfivel találkozik. Ez így van. Tudjátok, hogy Isten mit tett vele? Feletette őt a

kutyákkal. Tehát, amikor láttok egy asszonyt kifestést viselve, egyszerűen csak mondjátok, „Jó reggelt, kutyának való-hús kisasszony.” Ez pontosan, ami az. Ez borzasztó, nem? De ez az, amit Isten erről gondol. Ő egyszerűen közönséges kutya számára lett készítve, a vadkutyák részére. Ennyit erről, ami ő. Néhányan ezek közül a vad farkasok közül, amelyek körbe járkálnak, fütyülnek, tudjátok; amelyet ők falásnak neveznek, tudjátok. Ez az, ami az, egyszerűen kutyahús újra.

16 Én hálás vagyok értetek asszonyokért. Isten adja meg, hogy tartsatok a kereszt látásában, el a világnak ezektől a dolgaitól. Mind ezek után, mi útban vagyunk a Dicsőségbe. Mi egy másik Királyságnak vagyunk állampolgárai.

17 Nagyon régen… éppen körbe néztem a hallgatóság felett, ha látok az emberek közül egyet, és ez néhány a mi színes bőrű barátaink közül, a Néger. Tudjátok nagyon régen, lent itt Délen, ők rabszolgákat szoktak belőlük csinálni. Most, én egy Délvidéki vagyok. És van egy dolog, amelyet én szeretnék elmondani róluk, bárcsak tudnék elbeszélgetni Luther Márton királlyal. Az ember egy Keresztény lévén, nem tudom, hogy ő vezette az ő népét egyenesen egy halálos csapdába, ahol millióan közülük megölettek. Látjátok? Ő téves.

18 Én szeretem a testvéreimet, az én színes bőrű testvéreimet. Én nem lennék Afrikában és körben, prédikálva nekik, ha nem szeretném őket. Ők Isten népe, ugyanazok, mint mi vagyunk. De nem hiszem azt, hogy… Az ember, ez alatt, ez csupán okozni fogja sok, sok, még sokkal többnek a megölését. Aztán az kezdeni fog egy forradalmat újból, amely soha nem vergődik átt itt lent a népen. Tehát ők nem rabszolgák. Nekik pont annyi szabadságuk van, mint bárki másnak. Ők, ha ők rabszolgák voltak, én azon az oldalon lennék. De ők nem rabszolgák.

19 Ez egyszerűen csak azért van, hogy ők iskolába akarnak menni. Nekik vannak iskoláik. Hadd menjenek iskolába. Ez így van.

20 Volt ott, emlékezzetek az az öreg színes bőrű testvér felállt, azon a reggelen, abban a lázadásban. Ő megkérte a polgárőrséget, hogy beszélhetne-e. Ő azt mondta, „Én soha nem szégyelltem, hogy egy fekete ember vagyok. Az én Teremtőm tett engem egy fekete emberré. De ezen a reggelen, én szégyellem azt a módot, ahogy az én fajom cselekszik. És mit tettek azok az emberek nekünk? Csak, hogy jók voltak hozzánk.”

21 „A fehér asszony,” felkelt és azt mondta, „Nem akarom, hogy az én gyerekeim egy fehér asszony által legyenek taníttatva,” mondta, „mert ők… ő nem lesz-lesz érdekelve, ő nem lesz érdekelt az én gyerekeimben úgy, mint egy színes bőrű asszony volt az én saját fajomban.” Azt mondta, „Ott, nézd meg a mi iskoláinkat. nekik úszómedencéik vannak. Nekik jobb iskoláik vannak és minden. Miért akarunk mi az ő iskoláikba menni?” Ez így van.

22 Én hiszem Isten egy Istene, hát, azt mondanám, hogy Ő a variáció egy Istene. Ő csinál nagy hegyeket és kis hegyeket. Ő csinál sivatagokat. Ő csinál mezőket. Ő létrehoz fehér embert, fekete embert, vörös embert. Nekünk soha nem kellene azt keresztezni. Az egy hibriddé válik. És valami, ami hibrid, nem tudja magát újra nemzeni. Ti leromboljátok az emberiség faját. Van néhány dolog egy s bőrű embernek, amelynek egy fehér ember még csak bírtokába sem juthat, azoknak a jellemvonásoknak. Egy fehér ember mindig izgul és aggódik; egy színes bőrű ember megelégedett abban az állapotban, amelyben van, így nekik nincs szükségük azokra a dolgokra.

23 De régen a rabszolgatartás idejében, ők eladták a rabszolgákat, emberi lényeket, mint egy elárverezett háztömböt, úgy, mint egy agyonhasznált autót. Jött egy vásárló, keresztül az országon, és ő felvásárolta őket, és elmegy, eladja őket és pénzt csinál belőlük, éppen úgy, mintha egy használt autó volnál, vagy valami.

24 Soha nem volt Isten programja! Isten embert készített; ember rabszolgát csinált. Egyik nem uralkodhat a másik fölött. Mi együtt élünk egységben és békében.

25 És ez az ember odajön egy öreg ültetvényhez. Ő-ő vásárolni akart. „Hány rabszolgád van?” Azt mondta, „Száz, vagy több.”

26 Keresztül nézett fölöttük, és véletlenül észrevette, hogy volt egy rabszolga azok között az emberek között…

27 A rabszolgák szomorúak voltak. Az Afrikai Búrok elfogták a rabszolgákat, áthozták ide őket, és eladták őket. És ők tudták azt, hogy soha többé nem mennek vissza a szülőhazájukba. Tudták, hogy itt lesznek az életük hátralévő idejében. Soha többé nem látják újra az ő gyermekeiket. Soha nem látják papát és mamát. Ők itt lesznek mindig, és szomorúak voltak. És ők ostorokat hordoztak, és ostorozták őket, hogy munkára késztessék őket. És így munkára kényszerítették őket, mert nem akartak dolgozni. Ők egyszerűen teljesen le voltak törve.

28 Ez a rabszolga vásárló átnézett fölöttük. És talált ezek között a rabszolgák között, egy fiatal legényt. Nekik nem kellett őt ostorozniuk, felegyenesedve, felemelt fejjel egyenesen munkába állt. És az ügynök azt mondta a rabszolga tulajdonosnak, mondta, „Én azt a rabszolgát akarom megvenni.”

Az azt mondta, „Ő nem eladó.”

Azt mondta, „Ő másnak látszik a többi rabszolgától.”

Az azt mondta, „Ő az is.”

29 Azt mondta, „Mi teszi azt a különbséget? Ő egy főnök a többiek fölött?”

Az azt mondta, „Nem, nem. Ő egyszerűen csak egy rabszolga.”

30 Azt mondta, „Talán másképpen táplálod, mint a többieket?”

31 Ő azt mondta, „Nem, ő a konyhán eszik a többiekkel.”

Azt mondta, „Mi teszi őt annyira mássá?”

32 Ő azt mondta, „Én magam is mindig csodálkoztam rajta addig, amíg rá nem jöttem. Messze a szülőhazájában, Afrikában, ahonnan ő származik, az ő apja a törzs királya. És nem számít, hogy hol van ő, ő még mindig tudja azt, hogy ő a király fia, és ő akképpen is cselekszik.”

33 Halleluja! Ha te a Király lánya vagy, akkor ne tégy úgy, mint a világ. Ha te a Király egy fia vagy, ne tégy úgy, mint a világ. Mi, mi tudjuk azt, hogy mi Istennek fiai és lányai vagyunk. Ámbár mi itt vagyunk a halálnak és szomorúságnak sötétségében, mégis mi tudjuk, hogy hol van a mi örökségünk. Mi egy Királynak lányai és fiai vagyunk; nem egy királynak, de a Királynak. Cselekedjünk így.

34 Egy néhány perccel ezelőtt, az az oka, hogy elkéstem, egy kis Etiópiai kislány rendbe tette a szobát, és megfigyeltem, hogy csinált valamit. Megpróbáltam kiírni néhány Szentírás szöveget valami számára, amelyről beszélni akartam. Ne gyertek csak azért, hogy hallgassátok; én jövök mondani valamit, amely segít a gyülekezetnek, valami segítséget ad. És akkor én tanulmányoztam, és ez a kis hölgy állandóan visszatartóan körbe járkált. Egyenesen azt mondta, „Megbocsájtana nekem uram?”

És azt mondtam, „Igen, hölgyem.”

35 És ő azt mondta, „Ők azt mondták nekem, hogy te az az ember vagy, aki kedvességet talált Isten előtt, hogy amikor imádkozol a betegekért, Isten válaszol az imádra.”

36 Azt mondtam, „Ő nem csak az enyémre válaszol, hanem Ő válaszol bárkiére, aki hinni fog Ő benne.”

37 Ő azt mondta, „Én beteg vagyok, uram. Szokástól eltérő lenne az, hogyha megkérném, hogy mondjon egy kis imát értem?”

Azt mondtam, „Egyáltalán nem.”

38 Odaléptem hozzá. Imádkoztam valahogy így. „Úr Jézus, sok-sok évvel ezelőtt, amikor Te vonszoltál egy öreg érdes keresztet fel egy homokos hegyre, és húztad kifelé a Vér lábnyomait, amely húzta le a te hátadat. A Te kicsi, törékeny tested annyira elgyengült, hogy Te leestél a fa alatt. Ott volt egy, aki melletted állt, Simon nevezetű, egy Néger, ő felvette a keresztet és segítette hordani azt Neked. Ő egy az ő gyermekei közül, ezen a reggelen beteg.” Körülbelül azalatt az idő alatt, az megtörtént. Látjátok? Ő az egész emberi faj Istene.

39 Most, barátaim, ti annyira egy ragyogó hallgatóság vagytok. És én bent lévén a mezőről, a misszionáriusok kint túl vannak, ördögök és boszorkány doktorok előtt, és így tovább. Ne gondoljátok azt, hogy ők nem fognak benneteket kihívni. Jobb, ha tudjátok miről beszéltek, amikor eléjük mentek. De olyan alatt, mint az, és azután ide jöttök, ahol az otthon tüze ég a Keresztények között, és így tovább, nem tudjátok milyen egy felszabadulás az egy ember számára, állni min ez. Bárcsak ott ülhetnék hátul a hallgatóságban és hallgathatnám ezeket a ragyogó felkent testvéreket prédikálva az Igét, és egyszerűen felemelhetném a kezeimet és sírhatnék, és ujjonghatnék, és imádkozhatnék. És milyen egy-milyen egy-milyen egy dolog az, melegedni a Tűz mellett. Ez egy annyira csodálatos dolog. De általában…

40 Testvéreim, nekem nagyon sok testvéreim vannak, akik szeretnek engem, és ők kérnek meg, hogy beszéljek. És ezért tudom, hogy a Király szolgálatában elhívva, muszáj megpróbálnom a legjobban munkálkodnom, amennyire csak tudok, de én mindig túlzásba viszem azt, túl sokáig állva. És én tudom, hogy ti várjátok a ti vacsorátokat, itt lévén reggel nyolc óra óta, vagy valahogy így, az embereknek ebben a csoportjában. De azt gondoltam, hogy kiírok néhány jegyzetet ide, és néhány Szentírást, amelyre utalni szeretnék. És így cselekedve, gondolom, hogy van nektek itt emberetek, aki alkalmasabb, és Istentől elhívott, hogy vegye ezt a helyet, jobban nálamnál. De nekem az imám a betegekért van, látomásokat látva, és így tovább.

41 És beszélgettem néhányakkal, egy néhány perccel ezelőtt. Ha belenéztek a *Life* (Élet) magazinba, az elmúlt hónapiba, ott fogjátok látni. És nektek megvan a szalag. Én nem vagyok egy szalag árusító ember. De ha valaha is hittétek a Szavakat, amelyeket prédikálok, és módotokban áll, vegyétek meg *A Hét Pecsétet,* és először vegyétek meg azt, hogy *Mennyi Az Idő Uraim?* Hallgassátok meg, hogy miről beszél, hat hónappal, mielőtt az megtörtént. És a tudomány összezavarodott. Ott állva éppen alatta, ahol az megtörtént. És megmondva nektek, hat hónappal előtte, hogy hogyan lesz hét Angyal egy csillagzat formájában, és úgy néz ki, mint egy piramis, amely leesik. És ott állok Tucson, Arizona északi részén, és lesz egy mennydörgés, amely kirázza még a sziklákat is a hegyekből. Fred Sothmann testvér ott állt, akik ott álltak velünk, sokan közülünk, amikor megtörtént.

42 Most a tudomány készített képet Arról, ti láttátok Azt, továbbment az Állami Nyomdába. Ők nem tudták, hogy mi volt Az. Ott van egy Felhő függve, huszonhat mérföld magasan. Az tizenöt mérfölddel vagy hússzal fentebb van még a pára fölött. Nem tudták, hogy mindez mi, és megpróbálták megvizsgálni Azt. És ott, éppen Az alatt, én álltam. És az a hét Angyal ki mennydörögték az ő hangjukat, Azokról a Hét Pecsétekről, ott állva. És a tanúk, hárman közülük, úgy mintegy tanúi a dolgoknak, amelyek meg voltak prófétálva a szalagon, *Mennyi Az Idő Uraim?* És ott most ők próbálják kitalálni azt. Ez rejtély számukra.

Néhányan közülük azt mondta, „Menj, menj, miért nem mondod meg nekik?”

43 Az éppen olyan lenne, mint, amikor az Úr Angyala megjelent itt Houston, Texasban, abban a Fényben. Azt mondtam az embereknek, „Egész életemben láttam azt a Fényt.”

44 A gyülekezet tudja azt. A tudomány tudja azt. Ez minden, hogy jelezze, amikor Jézus Krisztus tesz egy mozdulatot. Ez az. A magazin, ha bele akartok nézni abba, az egyetlen, amely Rockefellernek megvan és az ő új feleségének hátul. Azt gondolom, ez a Májusi kiadása a *Life* magazinnak. Ő Isten. Mi az utolsó napokban élünk.

45 Most jövök ma reggel, megpróbálok kicsípni egy néhány jegyzetet itt, és dolgokat, beszélni valamiről, amely segíthet a gyülekezetnek, segíthet ezeknek a lelkész testvéreknek, hogy a vállamat a kerékhez tegyük, ezekkel az emberekkel. Mi testvérek vagyunk, és ők idehoztak engem, mert ők hisznek ugyanabban a szolgálatban. Ti az összejövetel közben lettetek megmentve, miért ne vennétek fel a tagságot néhánnyal ezek közül a ragyogó gyülekezetek közül itt, amelyek hiszik a szolgálatnak ezt a típusát. Ők, ők hiszi ezt, ők az mögött állnak. És én-én jövök, hogy letegyük a Szentírást valami számára, amely segíthet a gyülekezetnek.

46 És az én témám, úgy, mint ma reggel, hogy milyen az az állapot, amelyet én gondolok ennek a napnak Pünkösdi gyülekezetéről. Milyen álláspont és milyen órában állunk mi, és mi a kilátás? Most hadd ismételjem meg újra. Milyen állapotban van a gyülekezet ma, és milyen kilátási helyzetei vannak, annak előre?

47 Akarok olvasni a Szentírásból, egy téma számára, és a Bírák Könyvéből akarok olvasni, a 16. rész,27. és 28. verset.

> *A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal; és ott voltak a Filiszteusok összes fejedelmei; és a tetőzeten közel háromezre, férfiak és asszonyok a Sámson játékának nézői.*
>
> *Ekkor Sámson az ÚRHOZ kiáltott, és mondta, Ó, Uram, ISTEN, emlékezzél meg rólam, kérlek,… könyörgök, erősíts meg engem, csak még egyszer, Ó, URAM, hogy én… álljak egyszer bosszút a Filiszteusokon az én két szememért.*

48 Szeretnék venni ebből egy témát, hogy: *Ó, Uram, Csak Még Egyszer.* Az Úr áldja meg az Ő Igéjének olvasását.

49 Annak egy-egy aranyos délutánnak kellett lenni, úgy, mint mi élvezzük ma itt ezt a táborhelyet, itt Hot Springsben, Arkansasban. És folyt ott egy nagy ünneplés, de nagyon ellentétesen annak, ami ünneplés van ma. Volt ott körülbelül háromezer Filiszteus, nézve lefelé a galériáról, egy furcsa párra, amely belépett a nagy arénába, és nagyra tisztelt fővezérek és az ő díszes, ékesen-öltözködő hölgyeik ültek, mind megfelelő pozícióban.

50 És amint az akkor volt, ott volt, ó, valami gombához hasonló, az épület oszlopokon nyugodott, lehet, hogy valami modern építész típusához hasonló, épít-… építészet. És mind ezek a Filiszteusok összegyülekeztek fent ott, és felkészítették magukat erre a nagy eseményre. És ők ebben a nagy ünnepélyben voltak, és minden szem az aréna közepére összpontosult. Nekik fel muszáj volt állniuk, hogy egy-egy jobb rálátásuk legyen az eseményre, amely megtörténőben volt.

51 És most, amint mi itt ülünk ezen a délután, nézzük meg, ha tudjuk, egy képzeletbeli értelemmel, helyezzük bele magunkat abba a helyzetbe, hogy meglássuk ezt a színhelyet. Mit látunk?

52 Jön, ki az aréna közepére, egy kisfiú, egy vak embernek a kezét fogva, botladozva, támolyogva végig. Nekik voltak sok majom mutatványaik, és-és kis trükkjeik, és így tovább; de most elérkezett az idő a fő esemény számára, az a dolog, amelyet ők olyan régen vártak, a nap fő eseménye. Az előzetes intézkedéseknek vége volt, a termek visszhangoztak egész délután a részeges mulatságtól. Mert ők az ő hal-istenük, Dágon győzelmét ünnepelték, a bárka és Jehova ígérete fölött.

53 Milyen egy szégyenletes látvány ez, amint elképzeljük egy ilyen dolognak a megtörténését; egy pogány nemzetség hal-istenéről, győzelmi ünnep Jehova szolgái felett, minden az ember bukása miatt van, végrehajtja a kötelezettségeit, amelyre ő el volt rendelve. És voltak ott pogány, részeg, dulakodó, felékszerezett asszonyok, festett arccal, egy modern Hollywoodi ünnepély, lehozva az Úr Isten szolgáját, bilincsben, a délutáni fő esemény számára.

54 A legénykének el kellett, hogy bóduljon ott, botladozva, jött ez a nagy hústömeg, mindkét szeme kiszúrva, haja lógott az ő hátán, megkötve és megkötözve, hogy szórakoztasson egy csomó részeg dulakodó hitetlent. Neki muszáj volt, hogy odatántorodjon az oszlophoz, ahol ők a tréfát akarták kezdeni.

55 Amikor erre gondolok, én egy gyülekezetre gondolok, amely az Isten számára volt elrendelve, hogy valamit tegyen Istenért. És az az ellenségtől szenvedett, amely megvakította annak szemeit az élő Isten Igéjével és Isten Parancsolatjaival szemben, és a feladat számára, amely Istentől volt elrendelve, hogy cselekedjen; csupán egy szórakoztatás egy rejtett helyen a részeg, és festett-arcú, felékszerezett, rövidnadrágot-viselő, felnyírt-hajú világi asszonyok és férfiak számára. Egy gyülekezet, amelynek az Úr erejében és erősségében kellene ragyogni! Milyen gyalázat!

56 Milyen megaláztatás kellett, hogy legyen ez Sámson számára! Minden ő alkotott vázával, ami több mint képes volt, és Isten igazolta az Ő erejét az ő vázán keresztül. És minden izom, amely valaha is volt neki, még mindig az ő testében volt, de az Úr áldásai elhagyták őt.

57 Nekünk meglehet minden a mi vázunkból. Meg lehetnek a mi felekezeti szertartásaink. Neveink papírokon lehetnek és a nyilvántartásban. De kíváncsi vagyok, ma, hogy a Pünkösdi gyülekezet nem-e ugyanazon a helyen áll, az ő kidöfött szemeivel az Isten Igéje számára, és azért a célért, amiért Jézus meghalt, tudnánk-e mi összegyülekezni az Ige és az Isten dolgai körül.

58 Megalázva volt ő, az idő közben, amelyben ő élt. Amint látom Sámsont ott állni, az egy szimbólum, egy bűnbeesett, erkölcstelen nemzetségnek, és egy erkölcstelen leesése, a megromlott gyülekezetnek. Mert ő ábrázolta Izraelt, mint egy nemzetet, és az Isten erejét is, amely a gyülekezethez tartozik. Az biztosan, hogy egy szánalmas látvány volt, amint látjuk őt ott állni. Mind ezek után, kihozták őt oda, és ez a legényke vezeti őt, és nincsenek szemei.

59 Ha az ellenség meg tudja vakítani a ti szemeteket Isten valódi dolgaitól, ti egyenesen átsétáltok annak a tetején, és nem is tudjátok azt. Nem számít, hogy Isten mit tesz, és igazolja azt az Ő Szentírása által, és bizonyítja azt az Ő ereje által; ha a ti szemetek nincsenek nyitva az Isten dolgai számára, át fogtok sétálni egyenesen annak a tetején, annyira vakon, amennyire csak lehettek.

60 És ott állt ő. Tehát annak egy lélegzet visszatartó időnek kellett lennie, amint ezek a részeg katonák és asszonyok, az ő koktélos poharaikkal a kezeikben voltak. Hallom, amint ez keresztül visszhangzik a termen, „Tehát ez Sámson, az Isten hatalmas embere, a hősiesség hatalmas embere, a nagy harcos," áll ebben az állapotban. Elképzelem, habár azok a vitézek, amint ott álltak karjaikkal átölelve az ő modern Hollywoodi szerelmeiket, és az ő ragyogó, csillogó hölgyeiket, a nagy Dágon gyülekezet tagjait. Elképzelem, hogy néhányan közülük emlékeztek Sámson nevére, hogy az ő neve megrázta őket. Pontosan az ő neve hozott-hozott félelmet rájuk, mert ő Isten felkentje volt. Sokan közülük emlékeztek erre.

61 A katonák közül sokan álltak ott, emlékeztek rá, látva őt egy öszvér állkapcsával az ő kezében, és ezer Filiszteus feküdt ott. Hogyan történhetett meg ez? Amikor egy öszvér állkapcsa megüt egyet azok közül a sisakok közül, gyakorlatilag másfél hüvelyknyi vastagságú, tömör réz; hát üsd meg azt a sisakot egy öszvér állkapoccsal, az az öszvér állkapocs ezer darabra repülne. De Sámson, Isten erejével magán, összetört ezer Filiszteust, leütötte az ő pajzsaikat, és oda fektette őket az… ő lábaihoz. Elképzelem, sokan azok közül a vitézek közül elmenekültek azalatt az idő alatt, felálltak ott hátul és visszaemlékeztek. „És ez a Sámson?"

62 Ők emlékeztek rá az öszvér csonttal a kezében, és ezt mondani, „Valaki más akar még ebből?" Ő egy ember volt, aki beszélni tudott. Ő egy ember volt, aki Istentől fel volt kenve. Isten megígérte, hogy megáldja őt. Ő Jehova erejében volt.

63 Ó, nem kétség, hogy sokan vannak itt, akik vissza emlékeznek, amikor a gyülekezet egyfajta erőben volt, de most az egész összetört. A felekezetek minden fajtája, egyik harcol a másik ellen. A régi egész-éjszakai ima-összejövetelekről nem hallani többé. Az utcai összejövetelek teljesen eltűntek. Azok elavultak. Mégis, nekünk megvan a mi szervezetünk, nekünk megvan a keretünk, de hol vannak az Istennek csodái? Őszintén, sokan tagadják Azt, még az Isteni gyógyítást is tagadják, sokan.

64 Éppen itt ebben az állapotban, nekem volt egy-egy gyülekezeti emberem, egy nagy gyülekezettel, mondta. Akartam néhány ülőhelyet kapni, behozni ide a Hot Springsbe, a fegyverraktárnál, amikor itt voltam, én és Moore Testvér. És egy Pünkösdi ember azt mondta, „Én még csak nem is hagyom…" Ő nem engedte át nekem a székeket. Ő azt mondta, „Én nem engedem meg, hogy bárki is leüljön az én székemre, aki hisz az Isteni gyógyításban." Ez nem csak itt van; ez van mindenütt. Mi a baj? Előítélet, a támogatások miatt és más szervezetek miatt, elfelejtve, hogy mi Istennek népe vagyunk Születés által. Sámson is elfelejtette azt. Emlékszem…

65 Sejtem, mialatt ő ott állt, voltak ott néhányan, akik emlékeztek arra az éjszakára Gázánál, hogy, hogyan ez az ember felkapta Gáza kapuit, és vállaira helyezte, amikor megpróbálták őt bekeríteni.

66 Ti nem tudjátok az Isten felkenését bekeríteni. Szervezet nem tudja megtartani. Isten megmenti azokat, akiket Ő elhívott. „Mindenki, akit Atyám nekem adott hozzám fog jönni."

67 Hát, ők azt gondolták, hogy bekerítik őt. És ő felkapta a kapukat és vállaira vette, és elment, felment a hegytetőre és leült. A nagy rézkapuk, melyeknek súlya tonnákkal felér, és egy-egy kis ember kihúzza azokat a sziklákból, összecsukja őket és vállaira teszi, és felsétál a hegyre velük; amikor valami az Isten útjába állt.

68 Sokan közülük abban az ittas dulakodásban emlékeztek Sámsonra. De mi volt a baj ma, ő nem? Ott állt Sámson, de az Isten Szelleme nem jött le rá többé. Ő nem volt felkenve. Meglett fosztva az ő erejétől, egy asszony által, aki elcsábította őt az Úr Parancsolatjaitól.

69 Kíváncsi vagyok, ma, ha ez nem valami olyasmi, mint a mi gyülekezeteink. Látjátok? *Asszony,* a Bibliában, a „gyülekezetet" jelképezi. És kíváncsi vagyok, hogy mi nem-e hallgatunk más felekezetek csábítására, megpróbálva iskoláztatni a mi lelkészeinket egy-egy bölcsészetek fokozatba, hogy a mi gyülekezetünk mondhatja, „A mi pásztorunknak van egy filozófia, jogi vagy doktori fokozata." Kíváncsi vagyok, hogy nem-e mentünk el valami nagy vad dührohamon, megpróbálva építeni egy gyülekezetet, amely egy kicsit jobb, mint a Metodistáké, vagy a Presbiteriánusoké? Jobb lenne, ha elmennénk valami misszióba, az Isten Szellemével rajtunk, mintsem, hogy ebben az állapotban legyünk. Kíváncsi vagyok, hogy nem-e térítettünk át (hívőt), és húztuk egyikből a másikba,

megpróbálva a mi szervezetünket növelni? És nekünk megvan a nagy szervezetünk, de hol van az Úr Szelleme?

70 Ott állt ő, megfosztva egy asszony által. Mi mehetett át ennek az embernek az agyán, amint ott állt? Volt neki ideje ezt végiggondolni.

71 Remélem, hogy a gyülekezetnek is sok ideje van. Amely még több számotokra, egy milliószor több vagy egy mélyebb áldása van Istennek a ti lelketekben? Kutatunk…

72 És lenne sokkal több dolog itt, amelyet lejegyeztem itt, azokról az urakról és arról, amelyet Sámson tett, hogy mit gondoltak ők.

73 Most menjünk le Sámsonhoz. És mit gondoltok, hogy mi ment keresztül az ő elméjén, a sok győzelem, amely neki volt, a sok hatalmas dolgok, amelyeket tett, akkor, amikor az Úr Szelleme ő rajta volt? De ő tudatában volt annak, hogy neki megvolt minden izma, de az Úr Szelleme hiányzott.

74 Hadd mondjak nektek valamit gyülekezet. Ne próbáljatok csatlakozni a legdíszesebb gyülekezethez, a legékesebb csoporthoz. Maradjatok Krisztussal, ahol az Úr Szelleme van.

75 Azután neki gondolnia kellett a nagy győzelmekre, amelyeket Isten adott neki, és arra az időre, amikor az ő szemei nyitva voltak, mellyel láthatta az Istennek ígéreteit. De most, amióta meg lett fogva ebben a dologban, az ő szemei ki lettek nyomva.

76 Nagyon sok ember ma, meg van fogva észbeli illúziókban, soha nem gondolnak arra, hogy a Szentírást kutassák, hogy meglássák, hogy vajon helyes az vagy nem. Mások próbálják ezt mondani, „Ez nem számít semmit.”

77 Pál, az Apostolok Cselekedeteiben, azt mondta, hogy számít. „Ha egy Angyal a Mennyből prédikál valami más dolgot, legyen ő átkozott.” Látjátok? Látjátok? Ez számít valamit.

78 Most mi látjuk Sámsont ott állva, ahogyan ő gondolkodik azokról a dolgokról, amelyeket ő tett az Isten Királyságának. És hogy, hogyan Isten… Ő elesett Istentől, és elesett Isten népétől. Igen, uram. Most ő pontosan annak a nemzetnek a foglya, amelyért Isten emelte fel őt, hogy elpusztítsa.

79 Egy percre el akarok itt időzni. Pünkösdiek, tudjátok én szeretlek benneteket. Amikor eljövök hozzátok, Jack Moore; Richard T. Reed, G. H. Brown, és Ben Pemberhon testvérek, és más hatalmas emberek, hogy felfedezzük azokat a dolgokat, amelyek nektek megvoltak, úgy látszik, hogy nagyon sokat tettünk együttesen, amíg mi úgy néztünk ki, mint egy kesztyű, amely ráilleszkedik egy kézre; én egyezek veletek. Az üzenet miatt, nem ismerek, hogy volt is olyan gyülekezet, amelyben én hittem, itt volt az embereknek egy csoportja, amely immár készen állt elfogadni Azt. Én még mindig Branham testvér vagyok. Én még mindig a ti testvéretek vagyok, és szeretlek titeket.

80 De ismerjétek fel, hogy pontosan azért a dologért, amelyért Isten felemelt titeket, ti felhagytatok azzal. Isten kihozott benneteket azokból a szervezetekből, évekkel ezelőtt, hogy népet csináljon belőletek, és ti megfordultatok és szerveztétek a dolgot éppen, amiért Isten kihozott benneteket, hogy kihívjon.

81 Én kihívok bármely személyt, hogy mutasson nekem egy helyet a történelemben, amióta a gyülekezet először szervezve volt, ez volt a Római Katolikus egyház, Laodiceában, vagy Niceában, helyesebben, Rómában, amikor a Katolikus egyház meg lett szervezve, és egy szervezetet csinált. És van gyülekezet Luther Mártontól, ezen az oldalon…

82 Amikor Isten oda adta Luther Mártonnak a megigazulás kijelentését; és mihelyt Luther eltávozott, ők egy szervezetet csináltak abból, és az elbukott. Jött utána Wesley, és Asbury, és így tovább, eltávoztak; és ők egy szervezetet csináltak abból, és az elbukott. Eljött Alexander Campbell, és az elbukott, a szervezettel. Eljött John Smith, a Baptisták számára, és az elbukott. És mindig, amikor az ember megpróbál szervezni valamit, egy ember-készített rendszerből, az elbukik, és soha többé nem kel fel újra. Nincs a történelemben, sehol sem, ahol bármely gyülekezet, amely szervezett, de amit tettek elbuktak, és mindegyik elbukott, soha nem kelt fel ismét.

83 Az Izrael gyermekei példaként követték a Tűzoszlopot. És minden éjjel muszáj volt nekik készen lenniük, nem szervezni és leülni ide, hanem mozdulni a Tűzzel.

84 Ez az, amit Isten akar, hogy az Ő népe tegyen, mozduljon a Szellemmel, mozduljon az idővel!

85 Te azt mondod, „Hát Branham testvér, nekünk voltak mindenféle esőink, és belső esők és külső esők.” Ti intelligensek vagytok. Én nem törődöm azzal, hogy milyenfajta kijelentés az, és mennyire jónak látszik az, ha az nem az Isten Igéje szerint van, hagyjátok azt magára. Ez a tervrajz a pusztán keresztül, az Úr Szava.

86 De itt áll a gyülekezet ma, a Pünkösdi gyülekezet, körülbelül húsz vagy harminc féle különböző szervezetben, mindegyik a másikat *ennek, annak,* vagy *amannak* hívja, „alvó övjnek,” és így tovább. Milyen gyalázat, amikor pontosan abból a dologból, amelyből Isten kihúzott titeket a felekezetek miatt, megfordultatok és ugyanazt a dolgot tettétek, amelyet ők tettek. Ez pontosan az, amit Sámson tett. Isten felemelte Sámsont, hogy elpusztítsa a nemzetet. És Isten felemelt titeket egy népért, nem egy szervezetért.

87 De amikor Isten elkezdte Izraelt… Egyiptomból, ők csupán körülbelül tíz napi utazás távolságban voltak az ígéret földjétől, körülbelül negyven mérföldre. De ők megálltak a pusztában negyven évre. Miért? A kegyelem ellátta őket egy báránnyal a bűneik miatt, egy körülmetélkedési jellel, egy Tűzoszloppal, mint egy tanúval, Mózessel, mint egy

prófétával. A kegyelem gondoskodott mindenről, amire nekik szükségük volt, de ők akartak tenni valamit maguktól.

88 Egy kis tett, amit ők tudtak, amikor Miriam táncolt egy csörgődobbal, és Izrael gyermekei táncoltak övele, és Mózes énekelt a Szellemben, ők csupán tíz napi járóföldre voltak akkor a teljes ígérettől. Egy kis tett, amelyet ők tudtak, negyven év, és az ő hulláik elrothadtak a pusztában. Mit tett az? Izrael megtette az ő legelhamarkodottabb döntését, amit valaha is tett, amikor elfogadta azt a törvényt a kegyelem helyett, amikor akartak csinálni néhány püspököt és valamit maguk közül, valamit, amit nekik kell beletenni. Isten volt köztük, vezette őket.

89 És ez pontosan az, amit a Pünkösdiek tettek. Amikor Isten kinyilatkoztatott valami újat a Szentírásban, inkább ők hívták azt új kibocsájtásnak vagy bárminek, amit azzal tenni akartok. De amikor Isten kinyilatkoztatott valamit, ahelyett, hogy elfogadták volna az igazságot, és megvizsgálták volna Azt a Bibliával, ők kihúzták és egy szervezetet csináltak, elkülönítették magukat. És azután eljön *ez, az,* és *amaz,* és most megáll megromolva a Pünkösdi gyülekezet, megkötve a szervezet bilincseivel. A dolog, amelyért Isten felemelt benneteket, hogy elpusztítsátok, és most ti ugyanúgy szervezve vagytok, ahogyan ők. Mindegyik közülük vallásos (Istenfélő) férfiak és asszonyok; ez igaz, mindegyik.

90 És mi mindannyian egy bűnösök vagyunk. A fazék nem hívhatja az üstöt feketének. Mi mindannyian vétkesek vagyunk, mindenki közülünk, ti egységiek, kettősök, hármasok, és-és bármi, ami lehettek. Milyen gyalázat! Milyen szégyent hoztok Jézus Krisztusra! Milyen szégyen a Pünkösdi névre! Ők annyi szégyent hoztak, amíg az egy szégyenletes név, majdnem. Az emberek alig akarják összekapcsolni magukat egy ilyen névvel. Ez azért van, mert ti azt tettétek, amit nem kellett volna tennetek. És menjetek tovább és kövessétek az Úr parancsolatjait, lennétek Isten egy nagy egysége, a győzelembe menetelve, ma.

91 Ő hagyta, hogy egy asszony elcsábítsa őt az Isten Igéjétől, most ő itt áll, hogy az ördög számára mutatványokat tegyen. Ez így van. Pontosan.

92 Ugyanez a dolog történik ma, hagyja Jézabelt, „a szajhák anyját.” Jelenések 17. azt mondja, hogy ő volt „a szajhák anyja.” Most, ha ő egy kurva, ez-ez olyan asszony, aki hazug az ő férjének. Ő Krisztust az ő férjének állítja, és nem él az Ő parancsolatjai szerint.

93 És mit tesz egy másik gyülekezet? Mi az a szajha? Ugyanaz a dolog, mint a másik. Mi ez? Prostituált az Isten Igéje felé. És ő volt „a szajhák anyja.” És megengedik a Jézabel tanítást, és így tovább, mert egy csomó intellektuális férfi, akik egybe akarnak jönni és szervezni valamit, így nekik nagy nevük lehet. És ott áll a gyülekezet, szétosztott testvériség. Ó, milyen, milyen egy szégyen ma este!

94 Milyen szörnyű dolog ez a szellemi vakság. „Ó,” te azt mondod, „hát én nem vagyok szellemileg vak.” A tettek hangosabban beszélnek, mint a szavak; bizonyítod, hogy vak vagy azáltal, hogy megbotlasz dolgokon. Látjátok?

95 Most emlékezzetek, ez a kazetta kész és körbe lesz küldve a világon. Látjátok, én nem mondok túl sok jót itt, de ez elmegy körülbelül tizenhét nemzethez, kint a dzsungelekbe és mindenhová.

96 Szellemi vakság! Mire nézve vak? Az Isten Igéjére, Isten igazságára. A ti szervezetetek nem fogja engedni…

97 Ragyogó lelkészek, akik hozzám jönnek, és azt mondják, „Én hiszem, hogy ez az Igazság, Branham testvér, de ha én Ezt prédikálom…” Most, íme itt van. „Ha én elhinném Azt, hát az emberek…”

98 Én nem törődöm azzal, amit az emberek mondanak, én nem törődöm azzal, mit mond a szervezet; ez az, amit Isten Igazságnak mond. És ha ez az Isten Igazsága, Isten az mögött fog állni. Hogyan várhatjátok el, hogy hitetek legyen, amikor van vágyatok kitüntetni egyiket a másiktól? Látjátok, ez elveszi a hitet tőletek.

99 Visszamentek a felekezetekhez, a Pünkösdi, amely felekezeten kívül született. A Pünkösdi nem egy felekezetben született; az felekezeten *kívül* született. És a Sátán ravaszsága belehúzott benneteket egyenesen vissza, ahonnan kijöttetek, „Amint a disznó visszament az ő fetrengésébe, és a kutya visszamegy a fetrengésébe.” Nézzétek meg őket, vesztesek!

100 Nekünk készeknek kéne lennünk átmenni az ígéret földjére. Jézus Krisztusnak annyira kimagaslóan közöttünk kéne lennie, amíg ott egyetlen beteg sem lenne. Ó, az dicsőséges lenne.

101 Ott nem kéne, hogy felnyírt-hajú, rövidnadrágot viselő asszonyok legyenek. És-és az nem lehetne, hogy egy férfi, aki háromszor vagy négyszer nősült, diakónus legyen a mi gyülekezetünkben. És ne mondjátok nekem, hogy ez nincs a Pünkösdibe; az biztos, hogy van. De ez szociális presztízs miatt van. Annak nem kéne lenni, de van. Miért? Mert a felekezet húzza, politikát, pénzt, az Igével megbirkózás helyett. Kicsinosítanak néhány kedves testvért, és betesznek valakit, mert ő neki egy nagy szociális állása van a városban.

102 Én akarok egy férfit, akinek szociális állása van a Dicsőségben. Még ha ő az ÁBC-jét sem tudja, mit számít az? Tudjátok, hogy mit támogat az ABC? Mindig higgy Krisztusban. Ez így van. Tanuljátok meg azt.

103 Néhány ember jött hozzám nem régen, és azt mondták, „Branham testvér,” egy nagyon… az egyik legjobban ismert Pünkösdi lelkészek közül a földön. Ő felvitt engem a szobájába, ő azt mondta, „Akarok imádkozni érted.”

Én azt mondtam, „Én nem vagyok beteg.”

Ő azt mondta, „Én-én szeretlek téged.”

Én azt mondtam, „Ez kölcsönös érzés.”

104 Ő azt mondta nekem, mondta, „Miért nem hagyod abba azoknak az asszonyoknak felnyírt hajáról való beszédet, és minden ilyen fajta dolgot, és a gyülekezetről?” Azt mondta, „Ez nem a te dolgod.”

Én azt mondtam, „Kié az akkor?”

105 Ő azt mondta, „Az fog történni, hogy nem lesz senki, akinek prédikálj, hanem csak egy csomó oszlopnak.”

106 Én azt mondtam, „Én inkább azt teszem, és az Igazságot prédikálom, minthogy Sátánnal egyezséget kössek.” Látjátok? Látjátok?

107 Ő azt mondta-mondta-mondta, „Branham testvér, Isten téged nem a betegekért hívott el imádkozni?”

Én azt mondtam, „Igen uram.

Ő azt mondta, „Az emberek hiszik, hogy te egy próféta vagy.”

Én azt mondtam, „Nos, azt-azt, én soha nem mondtam.”

108 Ő azt mondta, „De ők hiszik, hogy az vagy.” És azt mondta, „Ha te egy próféta vagy, miért nem töltöd az időd azzal, hogy az embereket tanítsd, hogy hogyan tegyék ezeket, nyerjék el ezeket a szellemi ajándékokat, és segítenéd a gyülekezetet ahelyett, hogy állandóan az asszonyokra ordítozol és a férfiakra, és ehhez hasonló dolgok?” Azt mondta, „Hát miért nem hagyod békén őket?” Azt mondta, „Miért nem tanítod őket valami nagyobbra, mint a felnyírt haj és dolgok, és hagyod békén őket?”

109 Azt mondtam, „Hogyan taníthatom őket algebrára, amikor még az ABC-jüket sem tudják? Ez így van. Tanulják meg az ABC-jüket először.”

110 Az öreg lelkész elment és a megigazulásról prédikált egy ébredésen, második este, harmadik este, negyedik este, ötödik este. A diakónusok kihívták őt, és azt mondták, „Tiszteletes, nem tud több szolgálatot, csak a megigazulást?”

111 „Ó, bizonyosan. De hadd igazuljanak meg mindnyájan először, és azután fogok prédikálni valami mást is.” Ez így van.

112 Ó, bárcsak vissza tudnátok jutni az alapzathoz! Ott állt Sámson legyőzve.

113 Most nézzétek, mi csinosabbak lehetnénk, hogy úgy legyen. De ez éppen olyan, mint amikor jöttem lefelé az úton az egyik nap, láttam egy nagy cégtáblát, ezt mondva,

„Funk, egy hibrid búza,” hogy mennyire nagy volt ez. De az nem jó. Az éppen annyira nem jó úgy, amint az csak lehet, és az megöli a nemzetet. Olvastatok erről a Reader’s Digest-ben, „Ha az asszonyok állandóan hibrid marhahúst és búzát esznek, és dolgokat, nekik húsz év múlva nem lehet gyerekük.” Abban nincs jó.

114 Mi egy hibrid, melegágyi palánta? Ha az nem eredeti palánta, neked azt állandóan permetezned kell, hogy a bogarakat távol tarts attól. A bogarak fel fogják enni azt. De ha az eredeti palánta, neked nem kell azt permetezned. Egy jó egészséges palántán a bogár nem fog mászkálni.

115 Ez az, ami a baj, nektek babusgatni kell az embereket a gyülekezetben, „Dicsőség Istennek, testvérnő,” látjátok. Te egy hibrid vagy, te valami más módon lettél behozva.

116 Vegyétek azt a hibrid búzát és ültessétek azt vissza, és mit kaptok? Semmit. Az semmit nem fog csinálni.

117 A gyülekezet csinos ma, ez igaz, nagyobb épületek vannak, mint amely valaha is volt nektek, és nagyobb gyülekezetek, mint amelynek valaha is prédikálhattok, és jobb intelligensebb lelkészeitek vannak, mint szokott lenni. Szoktak nektek embereitek kint lenni a búzaföldeken valahol, akiket Isten küldött oda ki a seprű-sás mezőre. De most a gyermekeiteket iskolába küldtétek, és unokákat csináltok belőlük, és visszajött mindegyik doktori és filozófiai fokozattal. És még egy a nagy Pünkösdi gyülekezetek közül is ma, mielőtt elküldenek egy embert a misszió mezőkre, meg kell jelennie egy elmeorvos előtt, hogy meglássa elég-e az ő elmebeli értelme. Gondolkozzatok el erről!

118 A Pünkösdben a követelmény nem egy szellemi teszt volt, hanem a Szentszellem tesztje, amely lehullott Pünkösd napján. Ez szóba sem jöhet az embereknek ma.

119 Tudtátok, hogy a Római Katolikus egyház volt az első eredeti Pünkösdi gyülekezet? Az kétezer évet vett igénybe, amíg abba az állapotba jutott, amelyben ma van. Ha ez a Pünkösdi szervezet még tovább megy egy másik ötven évet, az rosszabb lesz, mint a Katolikus egyház. Ez így van. Bűn halmozódik fel minden oldalon! Most nem gondolhatnátok azt, hogy én… Gondolhatjátok azt, hogy én egy őrült vagyok, de tudom azt, hogy hol vagyok. Látjátok? Ez az igazság. Csak várjatok és rájöttök. Igen.

120 A hibrid, a hibrid búza okozza, hogy az asszonyok csípője elkeskenyedik, és a vállaik megszélesednek, és így tovább.

121 Az evolúció szokta mondani nekünk azt, az evolúcióban, hogy bizonyos állatok egybejöttek, és valami mást nemzettek, és valami mást, amíg egy emberhez jutottak el. Ők állandóan körbe kutatnak addig, amíg megcáfolják az ő saját elméletüket.

122 Hadd mondjak nektek valamit, nektek, farmereknek itt. Mit csinál egy öszvér? Ő a legrosszabb állat a világon. Ő egy hibrid. Neki nincs érzéke, kezdjük azon. Nem taníthatod

őt egyáltalán. Ő vár egész életében, hogy beléd rúgjon, mielőtt ő meghal. Nem mondhatsz neki semmit. Mi ez? Ez azért van, mert ő egy hibrid.

123 Ez egyszerűen néhány úgynevezett Kereszténynyre emlékeztet engem. Megpróbálhatsz beszélni egy öreg öszvérnek valamit, ő állni fog az ő felemelt füleivel, és megy tovább. Hm! Hm! Hm! Látjátok? Minden, amit tud ordítani és tovább folytatni. Nem mondhatod neki az igazságot, és nem taníthatod őt semmire. Ez az, ahogy ezek az emberek. Beszélj nekik Krisztusról, ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, „Hm! Hm! A csodák napjai elmúltak," valami szemináriumi szamárbőgés, amelyet mi megtanultunk. Ez egy hibrid.

124 A Szentszellem ki fog hangsúlyozni Isten minden parancsolatát egy „ámennel." Ez egy szemináriumi-valami szellem kilélegezve belőle. Nem ordít az Isten Igéjének ellene, ha az a Szentszellem. Az „ámennel" fogja kihangsúlyozni azt. Látjátok?

125 Tudjátok, azt gondolom, hogy egy öszvér az tudatlan. De tudjátok mit? Ő nem tudja megmondani, hogy ki az ő papája, vagy ki volt az ő mamája. Látjátok, az ő apja egy kis hím állat volt, az ő anyja pedig egy kanca volt, de ő nem tudja magát reprodukálni. Neki vége.

126 Egy növény nem tudja magát reprodukálni. Vegyél egy fehér violát és egy kék violát, előjön a ti rózsaszín violátok; vesd azt el kétszer vagy háromszor, amíg vissza nem jön a fehér vagy a rózsaszín, látjátok.

127 Ez bizonyítja, látjátok, hogy ők soha nem jöhetnek úgy. Isten mondta, „Minden hozza elő az ő saját magját," és ez az út, amelyen az megmarad. A férfi Isten képmására volt készítve, nem egy majoméra. Látjátok? Az egy őrült dolog!

Figyeljetek, ismeritek az öszvér tudatlanságát. De tudjátok mit? Nem beszélhettek neki semmit sem. Ő keményfejű.

128 De én egy valódi fajtiszta lóra gondolok, ó, nekem, ő tudja, hogy ki volt az ő mamája és ki volt az ő papája. Ő törzskönyvezett. Ő tud mindent az ő nagyszüleiről és mindent, mert ő kapott egy törzskönyvet.

129 Ez a mód ezeknél a hibrideknél, úgy-nevezett Kereszténye knél. „A csodák napjai elmúltak. Hát mi Reformátusok, mi Metodisták vagyunk, mi *ezek-és-azok* vagyunk, mi nem hisszük *Ezt.* Mi háromságiak vagyunk, mi *ezek-és-azok* vagyunk, mi nem. Mi tesszük *ezt.*" Látjátok, ti nem tudjátok, hogy hol álltok.

130 De egy valódi újjá-született törzskönyvezett Keresztény az Apostolok Cselekedetének Könyvéből, tudja pontosan, hogy hol áll. Ő a Szellemtől született, és *itt* van az ő törzskönyve. Ő Isten ágából jön. Az fogja produkálni ugyanazt a dolgot minden időben.

131 Nem csoda, hogy a gyülekezet még csinosabb. De mi a baj? Az kiszaladt a Szellemből. Az kinemzette magát a világgal. Hagyják, hogy az asszonyok rövidnadrágot viseljenek. A zongorán játszanak, és hagyják, hogy kifestést viseljenek. Hagyják, hogy a férfiak négyszer vagy ötször nősüljenek, és megtartsák az ő helyüket, és állásukat. A dolgoknak mind ezek a formái, amelyen ők keresztül mennek, éppen pontosan az, amit a Szentírás mondott. Ő éppen annyira legyőzöttek, mint Sámson volt. Pontosan úgy. Igen, uram.

132 Ó, amint Sámson gondolkozott! És lehet… Nem akarlak benneteket túl sokáig tartani; ki fogok hagyni néhányat ezek közül a szövegek közül itt. Amint Sámsonnak ott kellett állnia és az ő hibájáról gondolkodnia, és hol lehetett volna!

133 Emlékezzetek Izraelre! Megbocsájtotok nekem egy percre, hogy vissza megyek Izraelhez? Tudjátok mit, mit tettek ők azalatt a negyven év alatt, amikor megcsinálták az ő szervezetüket ott kint? Ahelyett, hogy mentek volna a Tűzoszlop által vezetve, az Úr Angyalától, amely Krisztus volt, ahelyett, hogy keresztül mentek volna és követték volna Őt. Körülbelül tíz napon belül az ígéret földjén lettek volna. De tudjátok mit, „Ők kóboroltak a pusztában," a Biblia mondta.

134 Ők eljutottak Kádes-barneához, amely az ítélő szék volt, és ott, amikor a kémek visszajöttek és a földről beszéltek.

135 Káleb és Józsué azt mondta, „Mi több mint képesek vagyunk megtenni azt," mert ők az Isten ígéretére néztek, nem arra, hogy mi volt a körülmény.

136 „Nekünk nem lehet egy gyülekezetünk egy szervezet nélkül." Hát nem látod azt, amit Isten mondott. Ez így van.

137 Mit tettek ők? Megáldotta Isten őket? Biztosan, biztosan. Ők csodálkoztak ezen. Ők feleségeket vettek. Ők szőlőskerteket ültettek. És kisgyermekeik voltak, és növekedtek. És jót tettek a pusztában. Ez így van. De ők még nem voltak benne a teljes áldásban.

138 Tehát, amikor mindezek, akik ezt a hatalmas nagy felekezetnek csoportját csinálták, „az öreg harcosok" így hívták azt, rendben van, Isten hagyta őket ott állni, amíg mindegyik közülük meghalt. És azután Ő elkezdte egy új nemzedékkel, Józsué vezetése alatt, aki hitte az Igét, ámen, és ő bevitte őket az ígéret földjére.

139 Ó, Isten, hadd kapja meg-kapja meg a Pünkösdieknek ez a fiatal nemzedéke a látomást, látjátok, ők bementek az ígéret földjére. Nekünk ott kellene lenünk, ahol megkaphatjuk az Isten ajándékainak minden fajtáját.

140 Beszélhetünk nyelveken. Ez rendben van. Ez ragyogó. Semmi ellenzés azzal. Mózes átment a Vörös Tengeren; az ellenség meg lett ölve mögötte. Mi-mi-mi értékeljük azt. De az még mindig nem az egésze annak.

141 Hogyan gondolták a ti kicsi apátok és anyátok, amikor kint álltak ott és pisztolyokkal lövöldözték őket az ablakokon keresztül, és ők a Szellemben táncoltak, hogy az ő gyermekeik valaha is ehhez jönnek? De azt tették.

142 De van egy új nemzedék, amely előjön most. Sámson haja kinőtt. Látjátok?

143 Figyeljetek! Soha ne engedjétek, hogy valaha is Delila vissza szőjön titeket valami olyanba. Ah-ha. Álljatok el attól. Az az a dolog, amelyet ti megátkoztatok. Ti felálltatok, hogy kárhoztassátok azt. És én megpróbáltam az én legjobb tudásom szerint megtenni azt, ámbár egyedül állok. De megpróbáltam a tőlem telhető legjobban megállni az Isten Parancsolatai számára. Látom a gyülekezetet ott állni, az Isten erejétől, áldásaitól, ajándékaitól megfosztottan.

144 És Isten ki fogja önteni az Ő ajándékát. Ők azt mondják, azt mondják, „Ez gondolatolvasás, szellemi telepátia," amikor nekik meg kéne ragadniuk Azt. Látjátok? „Hát, ő túl van most az Egységen. Nem, az, az lehet, ó, ők *ezek, azok,* vagy *amazok* voltak." Látjátok? Ó, hacsak ismernétek a ti napotokat! Ne engedjétek Azt mellettetek elmenni. Ez az óra az, egyesülni Krisztusban. Figyeljetek.

145 Sámson ott áll, gondolkozva az ő hibájáról, a dolgokról, amelyeket ő tett. Most felismeritek, hogy mi okozta számára, hogy úgy legyen? Az ellenség kidöfte az ő szemeit.

146 És ez az első dolog, amelyet egy szervezet tenni fog, kiveszi a ti szemeteket egy másik gyülekezet számára, de azok a ti sajátotok. Ámen. Tudnék mondani egy csomó dolgot éppen arról, de én-én nem teszem. De ti, ha ti szellemi értelműek vagytok, tudjátok, miről beszélek. Az ki fogja venni a ti szemeteket! Éppen nektek és a ti csoportotoknak; ha te egy Metodista vagy, ha csupán Metodista vagy, ha csak egy Baptista vagy, ha csupán Baptista vagy. Ha egy Református vagy, te… Ha egy Egységes vagy, ha egy Kettőség vagy, ha egy Hármasság vagy, vagy még amennyi nekik van, látjátok, ti csupán az vagytok. „A többiek nem jók."

147 A Baptistáknak volt egy jelmondatuk Billy Graham korai napjaiban, negyven… „44-ben egymillióval több." Mit kaptatok? Egy csomó cigaretta-szívó, gyülekezethez-csatlakozó képmutatókat.

148 Amikor Billy, önmaga, amikor az ő reggelijén voltam, ő azt mondta, „Tudod mi a baj?" Azt mondta, „Itt van a példa." Ő azt mondta, „Én bemegyek…" Azt mondta, „Szent Pál bement egy városba, volt neki egy megtértje. És ő visszament egy évvel később," és azt mondta, „az az egy megtért még harmincat produkált." Ő azt mondta, „Én bemegyek egy városba hat hétre, és van harmincezer döntő (megtért), és visszajövök hat hónap múlva és nem találok harmincat." [Üres hely a szalagon – Szerk.]

149 Na, most, én nagyra becsülöm az embert az ő bátorságáért, de szeretnék kérdezni tőle egy kérdést. „Ki vette Pál megtértjeit? Mi van a lusta pásztorral?" Mi volt ez? Pál

ővele maradt addig, amíg teljesen ő Isten gyermeke volt, a Szellemtől születve. Ő annyira messze vitte őt Krisztusban, amíg ő csak vissza sem tudott nézni.

150 Ők egyszerűen csak feljönnek és lehet, hogy csatlakoznak a gyülekezethez, vagy még nyelveken is beszélnek. Én hiszek a nyelvek szólásban. Hiszem, hogy a Szentszellem szól nyelveken. De tudom azt, hogy nem mindenkinek, aki nyelveken szól, van meg a Szentszellem. Látjátok? Én láttam boszorkánydoktorokat nyelveken szólni, és vért ittak emberi koponyából, és segítségül hívták az ördögöt, nyelveken szólva és magyarázva azt. Az nem zajmentes. Nem, nem. Az Isten Élete bennetek van, a gyümölcs fogja hordozni maga minősítését, ez az. De mi megállapodtunk, hogy, „Ha egy ember nyelveken szól, ez minden, hadd jöjjön ő be." Nézzétek meg, hogy mi van nektek ma. Látjátok? Ez igazság, nyelveken szólni, de nem a teljes Igazság.

151 Mint egy színes bőrű ember evett egy szelet dinnyét. Ő azt mondta, „Hogyan ízlett ez neked, Mózes?" Azt mondta, „Ez jó volt főnök, de biztos, hogy van ebből még több."

152 Ha nyelveken tudok beszélni, biztosan van még több Ebből. Látjátok? De mit csinálunk mi? Éppen úgy, mint Izrael, elhelyezkedtek arra az egy dologra, és vándoroltak a pusztában most negyven évig, mégis Annak a többi része nélkül, bejutni az ígéret földjére. Ez pontosan az, amit mi tettünk.

153 Sámson ott áll, (muszáj sietnem) muszáj visszanézni mindazoknak a dolgoknak gondolatait. És itt volt ő, ez volt az oka, ő fel volt emelve, meg volt vakítva. És ott van az ő nagy alakja, az ő nagy szervezete emberi testből, egy testnek a hegye állt ott, az ő hatalmas nagy izmai, de nem volt ereje.

154 Itt állunk mi ma. Vissza abba, amit Pünkösd használt tökéletesen csak ennyi, talán négy vagy ötszáz ember szerte az egész nemzetben, ma ez a leggyorsabban növekedő gyülekezet a világon. Mibe jutottunk mi? Egy csomó tagságba. A mi nagy szerkezetünkkel, nekünk tízezerszer szilárdabbaknak kéne lennünk annál, mint, amikor elkezdtük. És mi tízezerszer gyengébbek vagyunk, mint, amikor elkezdtük, mert mi azt egy-egy feneketlen alapzatra építettük, szervezetre, valamire, amit Isten megátkozott. És hogyan tudunk mi építeni egy-egy gyülekezetet egy Szodomának és Gomorának a jelére?

155 Remélem, hogy nem gyűlöltök engemet, de üljetek csak egy percet és hallgassátok. Látjátok?

156 Ő nem tudta megtenni azt. Amit Isten megátkozott, Ő azt megátkozta. Akkor maradjatok távol attól, amit Isten megátkozott. Én arra várok, amit Ő megáld. Ez így van.

157 Figyeljétek meg, amint ott állt, gondolkodik. A fővezérek félig részegen, ott állnak, „Én emlékszem arra a nagy személyre. Én emlékszem, amikor ő ott állt egy öszvér álkapcsával a kezében. Emlékszem, amikor összecsukta Gázának kapuit és felsétált a hegytetőre. Emlékszem mind ezekre a dolgokra. Amikor az az oroszlán ordított utána, és

az az icipici legény, és a Szellemmel rajta, és ő csak kettészakítja azt az oroszlánt a kezével. És itt áll ő, megkötve, egy kis kölyök által körbe vezetve. És a mi istenünk, a hal-isten Dágon, legyőzte őt.”

158 Íme, itt van. A világ bekúszott a gyülekezetbe, legyőzte. Az levetkőztette a mi asszonyainkat. Az egy vágyat tett az emberek szívébe, hogy otthon maradjanak, és a televíziót nézzék, ahelyett, hogy elmenjenek a gyülekezetbe, az ima összejövetelre. A világ szeretete bekúszott és a mi Pünkösdi gyülekezetünket egy pokol-határ utazásra vitte.

159 Vágy és hit? Keresztül rohan egy személy az imasoron és lássuk vajon mi fog történni; a következő este, ők újra ott vannak. Ábrahám Magja? A hit nincs ott. Annak ott kéne lenni, de nincs ott. Amikor ti…

160 Isten mondta egyszer Ábrahámnak, és huszonöt évig ő várt arra. Nem számít, hogy milyen régen volt az, hallom, amint ő mondja Sárának, „Menj ki oda, te hatvanöt éves vagy. Menj és vásárolj néhány madár-szemet, és néhány tűt és csinálj néhány kiscipőt. Nekünk gyerekünk lesz.”

„Honnan tudod, hogy nekünk meglesz az?”

„Isten mondta úgy.” És az eldöntötte azt.

161 Először is, látjátok, ő körülbelül húsz évvel túl volt a változó koron. És ő élt vele körülbelül tizenhat éves kora óta, mint egy fiatalember. Nem számított semmit; ő nem nézett arra; nem vette figyelembe azt. Ő figyelembe vette azt, amit Isten mondott. Elhatárolta magát minden hitetlenségtől, kiment a pusztába.

162 Ez az, ami a baj ma. Ti akarjátok magatokat egy szervezettel hitetlenné tenni, ahelyett, hogy elkülönítenétek magatokat a világ dolgaitól; akarjátok látni, hogy mennyire közel tudtok lovagolni a bűn végéhez. Nézzétek, hogy mennyire távol tudtok maradni attól.

163 De itt voltak ők. Az első harminc vagy huszonöt nap eltelt. Vegyes hallgatóság van itt most, és ti felnőttek tudjátok, hogy miről beszélek. „Sára édes, hogyan érzel?”

„Nincs különbség egyáltalán, Ábrahám.”

„Dicsőség Istennek, nekünk gyermekünk lesz, bárhogyan is.”

„Honnan tudod?”

„Isten mondta úgy.”

164 Tíz év eltelt. „Tartsd a tűket ott, és minden madár-szemet.”

165 Valaki az ő barátaik közül eljött, „Ábrahám, nemzetek atyja, hány gyereked van?”

166 „Dicsőség Istennek! Most egy sincs, de meg fogom kapni őket.”

Hogyan? Nos, te kilencven éves vagy.”

167 „Egy picit sem számít. Ez egy hatalmasabb csoda lesz most, mintha húsz évvel ezelőtt történt volna meg.”

168 De ma, „Az elmúlt este imádkoztam. Nem érzem magamat ma egy kicsit sem jobban.” Ábrahám Magja?

169 Mi a baj? Meg lettetek fosztva. A ti gyülekezeteteknek szálai még mindig ott van; a ti szervezetetek épp olyan nagy, mint a Metodistáké vagy a Baptistáké. Ti építitek ezeket a szálakat minden időben, de hol van a valódi hit? Ó, tapsoltok, kiabáltok, és énekeket énekeltek, és táncoltok. Istenem, én láttam ezt történni nagyon sok doktornál, boszorkány doktoroknak összejövetelein, láttam őket tapsolni, és nyelveken beszélni, magyarázni, és fel-és-le ugrálni. A Mennyei Atyának megvan ugyanaz a dolog. Ez nem az, amiről én beszélek.

170 Én a valódi hitről beszélek, amely képes kibontani Isten ígéretét, és ott marad és élővé teszi azt, egy Szentírás dolog.

171 Láttam Mohamedánokat leesni az utcán és kiáltozni, „Allah, Allah, Allah,” addig, amíg ők váltak olyan öntudatossá. És Billy Pál és én ott álltunk és láttunk egy embert kardot venni és egyszerűen átszúrta azt az ő szíve alatt, és egy doktor vizet öntött keresztül *ezen* az oldalon, és a másik oldalon pedig kijött. Láttuk őt egy-egy lándzsaszerűséget venni, és keresztül szúrta azt az ő ajkán, és fent az ő orrán, és még csak egy cseppet sem vérzett. Futott szilánkokkal az ő körmei alatt, kiáltozott, „Allah, Allah, Allah! Allah, Allah, Allah! Allah, Allah,” mint ez. Egy Mohamedán, és megveti Jézus Krisztus gondolatait. Neki nincs Szentszelleme. Nem, nem, de volt érzelme. Ez így van. Mi…

172 A kereszténység nem egészen egy érzelem. A pogányság éppen annyira tudja produkálni a pszichológiát, mint-mint-mint a Kereszténység; de az nem az Igazság. Mi kívánunk Igazságot. Krisztus az Igazság.

173 Mit csináljunk? Rögzítsük magunkat, így állunk, mint Sámson, most, ahogy ott állt gondolkodva, mi lehetett volna. Azt hiszem, ma a gyülekezetnek kellene állni, és gondolkodni velem egy néhány percig, mi lehetett volna, ha ezeket a dolgokat nem tette volna. Mi lehetett volna!

174 Aztán ez az ő elméjébe jön, valami megérkezett. Hiszem, hogy Isten tette azt. Ó, bárcsak ez egyszerűen megtörténhetne ezen a sátoros összejövetelen! „Van egy lehetőség.” Van egy lehetőség. Isten megbocsájtó. Van egy lehetőség.

175 Mi nem fogunk sokáig itt maradni. A mi időnk lejár. Az egyházak szövetsége veszi át az országot. Az egyesülni fog a Katolicizmussal. Nekünk megvan az ember abban pontosan.

176 Bárcsak lenne időm belemenni ebbe, hogy megmutassam, hogy ez a nemzet pontosan olyan, mint Izrael. Ők jönnek egy ismeretlen földre, kiűzve a lakókat, és örökölve a földet. Ez az, amit mi tettünk. Izraelnek megvolt az első embere, a nagy ember, olyan, mint Józsué, olyan,mint Dávid, mint Salamon; de végül jött egy ember a-a királyságra, egy Akháb, egy hitehagyott. Nekünk voltak nagy embereink, egy Washington, egy Lincoln; de most mit tettek ők? Pontosan azért a dologért, amelyért idejöttünk, a szabadságért, ti betettétek azt a Fehér házba, mert ti többet gondoltok a politikára, mint Krisztusra. Ez pontosan így van.

177 És emlékezzetek, abban az időben, az összes lelkész meghátrált. Jézabel volt a vezető. Figyeljetek, Akháb maga egy ragyogó szép fickó volt, de Jézabel volt a nyak a fej mögött. Ő volt az egyetlen, aki ezt csinálta. Jézabel hitehagyott volt. Nekem semmi kifogásom az ember ellen, mint elnök, de ez mögött a Jézabel rendszer van. Nem látjátok ezeket a pápákat és dolgokat jönni most, egy, aki felemelkedik, hogy „nem ismerem Józsefet.” És az első dolog tudjátok, mi pontosan abban a kérdésben vagyunk, hogy a Protestáns gyülekezet összeáll vele, és minden szervezet fog menni egyenesen az egyházak szövetségébe, és ott csapdába estek.

178 Mi azt az adó pénz éljük fel, ami negyven év múlva fognak befizetni. A nemzet széttört. Hol van az? Ki kapta meg a pénzt? Mi nem kaptuk meg? A mi-a mi kötvényeink nem jók. Nekünk kell megszerezni az aranyat. Kinek van az meg? A Katolikus egyháznak. Mit fognak ők tenni? Mielőtt ezek a whisky emberek és mind ezek a tulajdonosok és részvényesek valaha is feladják azt, ők teljesen kiárusítják, és az egyház kölcsön adja a nemzetnek a pénzt. És mit fog az tenni, eladja az ő elsőszülöttségi jogát egyenesen a Katolicizmusnak. Akkor mit fogtok tenni? Ez a világ aranya, ők és a Zsidók, és ez a szövetség, amit ő csinál Izraellel.

179 Látjátok, ti Biblia olvasók, taníthatnátok azt a ti gyülekezetetekben. Látjátok, én csak megmutatom nektek, hogy ugyanazt a dolgot hiszem.

180 Ez az, ahogyan ez meg fog történni, és mi pontosan oda jutottunk most. És itt vagyunk, megszervezés, a fenevad jegyével rajtunk, pontosan úgy, mint az első fenevad; egy képmása annak, a gyülekezeteknek a szövetsége, összekapcsolva egy erőt. És ők csináltak egy képmást annak a fenevad, hogy ő tudjon szólni, és ugyanazt tenni, amit az első fenevad tett előtte. Pontosan az ő karmaiban! Ó, gyerekek!

181 Milyen idő ez? „Van egy lehetőség?” Sámson ott állt és azt mondta. Milyen idő? Csak, „Van egy lehetőség?” Meglehet Sámson gondolta, „Az a hatalmas Isten! Ő

mindenütt jelenlévő. Ő örökkévaló Isten. Látom az én tévedésemet. Meg fogok térni." És ő felkiáltott.

182 Van egy lehetőség, hogy mi is meg tehetnénk ugyanazt a dolgot. Ők abból a napból… Ezen a napon nem látjátok a látomást, mint Sámson. Bárcsak láthatnánk egy lehetőségét a látomásnak! Kezdjétek egyenesen itt, éppen most. Egy lehetőséget nézzetek.

183 Ők feszesen ültek, és kezeikkel tapsoltak, kíváncsian, vajon mi fog következni. Rá fogtok jönni egy napon, ki fog jönni a végén a kis kürt, látjátok, az idő. Nagy összejövetelek lesznek, és csillogás, földi dolgok, „Ó, mi gondoljuk, nos, tudod mit? Nekünk több tagunk van, mint valaha is volt. És mi tudunk építeni milliárd dolláros épületeket, több pénzünk van, mint valaha is volt, jobb gyülekezetünk lehet, mint a Protestánsoknak vagy a többieknek van. Ó, ember! Tudományosság; nos, mi a gyermekeinket iskolába visszük, és új szemináriumokat építünk, hogy abba járjanak."

184 Had mondjam meg nektek éppen most. Egy ember egy iskolázottsággal, és a Szentszellem nélkül, minden fokozattal, amelyet ő megszerez, távolabb viszi magát Istentől. Ez így van. Te azt mondod, „Nekem van egy bölcsészeti egyetemem." Akkor te egy kicsit távolabb vagy Istentől, mint voltál. Szétszednek egy tojást atomjaira, és megbotlanak egy fűszálban, amiről semmit nem tudnak. Hallottátok a régi mondást, „A bolondok szöggel kivert cipőben fognak járni ott, ahol az Angyalok félnek lépkedni." Ez így van, tudományosság, de az nem hozza a Szellemet. Az nem hozza a munkálatokat és Jézus Krisztus Életét.

185 A baj az, hogy a mai gyülekezet nem olyan, mint Sámson. Ők nem hajlandók megfizetni az árat. Sámson igazán imádkozott, amikor imádkozott, „Uram, hadd haljak meg az ellenséggel." Ő tudta, ez fog kerülni neki valamibe. Ő tudta, hogy valamit meg kell fizetnie. Valamit meg kell fizetnetek, valamit meg kell fizetnem; a ti társadalmi presztízseteket, a ti helyeteket és pozíciótokat a felekezetben. „Uram, hadd haljak meg akkor. Látom a Te célodat." Ő tudta, hogy valamit meg kell fizetnie. Neked muszáj készen lenned meghalni a te ellenségednek, hogy elnyerd az Isten áldásait. Sámson hajlandó volt megfizetni az árát, hogy elnyerje az Isten erejét újból. Ő akarta tenni azt. Ti is?

186 Készen vagytok arra, hogy feláldozzátok a ti televíziós programjaitokat? És tudjátok ez egy hiba szokott lenni számunkra, hogy elmegyünk a mozikba. De az ördög tett egyet rátok, behozta azt egyenesen a házatokba. Ez így van. Látjátok?

187 Le szoktam menni egy öreg Metodista prédikátorhoz, szoktunk énekelni egy éneket:

Hadd engedjük le a sorompókat, hadd engedjük le a sorompókat.
Mi kompromisszumot kötöttünk a bűnnel;
Hadd engedjük le a sorompókat, a juhok kint vannak,

De hogyan kerültek be a kecskék?

Ti leengedtétek a sorompókat, ennyi az egész.

188 Ó, hallom valaki mondja, „Most várj egy percet Branham testvér, nekünk vannak ébredéseink!” Igen, mi az? Egy felekezeti ébredés. Ez így van. Nézzétek meg a ti viselkedéseteket és a ti különbségeiteket. Az egy ébredés? Van egy lerombolási idő? Van egy idő, amikor mindenki összekapcsolódhat egybe és közösségünk lehet? Ha ez a ti szervezettetekben megvan, „az rendben van.” Egyre távolabb az Igétől, minden alkalommal, ez így van, csinálva új püspököket és mindent. Látjátok?

189 Sámson tudta, hogy az ő jelenlegi visszacsúszott állapota nem produkálhatja az óra kihívásainak erejét.

190 Férfiak és asszonyok, testvéreim és testvérnőim, hadd mondjam ezt. A gyülekezet az ő jelenlegi felekezeti állapotában, nem képes produkálni az erőt az idő kihívásához, hogy hívja azt az időt. Isten férfiakat és asszonyokat akar, őszinte szívekkel. És lehet, elhagyjátok a-az egységieket és elmentek a kettőségiekhez, és lehet, elhagyjátok a kettősségieket és elmentek a hármasságiakhoz, és lehet, teszitek mind *ezt, azt,* vagy *amazt*; ti csupán egy papírt húzgáltok, vagy-vagy missziói-ügetés, vagy úgy viselkedtek, mint én nem is tudom, mint egy fiatal gyerek. Ez így van. Így nem kapjátok meg azt. A mi visszacsúszott erők nem tud eleget tenni a kihívásnak ebben az órában. A felekezetek nem fogják venni az érvényesített Igét.

191 Amikor Jézus Krisztus, amint megpróbáltam elmondani ezt nektek az elmúlt este, megígérte ezt az utolsó napokra. Ő megígérte, hogy ez itt lesz. És ti tudjátok ezt a Biblia által. És tizenöt évig, oda és vissza keresztül a nemzeten, és ők egyre rosszabbak lettek. Ez így van. Látjátok, ők nem akarják azt.

192 Ők azt mondják, „Nos, most ő kapcsolódott az egységiekhez,” vagy „ő a hármassággal kapcsolódott. Ő *ezt, azt,* vagy *amazt* teszi.” Mi Krisztussal kapcsolódunk, minden szervezeten kívül, próbálva…

193 De Isten arra néz, hogy ők látják Azt. És a valódi hívők, mint az a kis prostituált az elmúlt este; mihelyt Az keresztül villant az ő ösvényén; és az Életnek magja ott feküdt, ő elhitte azt. Ez volt minden, az tűzre lobbant most egyenesen. Amikor ezrek álltak ott, gúnyt űzve Abból, de nem ő. Tudta, hogy az volt a Messiás. Ő tudta, hogy az volt az ígéret, hogy amikor Ő jön, azt fogja tenni.

194 Kíváncsi vagyok, hogy mi csupán tudjuk ugyanazt a dolgot! Nekünk annyira be kellett csavarodnunk a mi szervezetünkbe, hogy meg van tiltva még nézni is arra? Kíváncsi vagyok vajon a-a magazinokat és képeket nézitek, és a világ öreg piszkát és szennyét, ahelyett, hogy olvasnátok a ti Bibliátokat, mint lennetek kellene? „Az ember nemcsak kenyérrel él, hanem minden Igével, amely Isten szájából jön.”

195 A mi gyermekeink, a mi fiaink egy csomó kis Rickikké és Rickettásokká lettek, tudjátok, hogy ez így van, egy csomó különc hot-rod (nagysebességűre átépített régi autó), és minden ahhoz hasonló. És hol találtok egy Pünkösdi fiút? Az ő hot-rodjával az utcán. Hol találtok egy testvérnőt? Lent valahol a büfében, rock-and-rollt járva? Hol találjátok papát és mamát? Papa kint golfozik, vagy kint valahol ilyesmit, és a mama kint van valami tűző-és-varró partin, valami féle páholyban ahová tartozik, vagy valami. Amikor annak egy otthonnak kéne lenni, egybejőve a Szentszellem vezetése alatt, vissza a Bibliához újra. Ez az, ahová mi sodródtunk. Nem kritizálva, hanem csak egy kicsit megrázva benneteket, hogy megértsétek.

196 Minden alkalommal, és (ó, zárnom kell) a Filiszteusok soha nem vették észre, hogy mi történik. Valami történt, mert valami elkezdett Sámson szívében mozogni. „Van egy lehetőség.” látjátok. Érezte, hogy látnia kell, hátha az még mindig ott van.

197 Néhány asszonynak egy nehéz ideje van most, tudva, azt feltételezték, hogy van az. De nézzétek, ha az Ő ígérete még mindig ott van, látjátok, ha Ő még mindig tesz… Csak gondoljatok vissza és lássátok, hogy Ő nem-e ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

198 Ő érezte azt. Tudta, ott volt valami. Felemelte a fejét. Nem voltak szemei. Ők nem vették észre, hogy könnyek jöttek ki azokból az üres gödrökből, ahol a mirigyeket hagyták, hogy a könnyek le gördüljenek. Felemelte a fejét, az ajkai lassan mozogtak, a könnyek hullottak azokból a van üregekből. Ő megbánta. Tudta, hogy Jehova még mindig élt. Habár ő vétkezett, tudta azt, hogy Ő még mindig Isten. A könnyek hullottak le az ő arcán, ahogy ott állt. A Filiszteusok túl részegek voltak, hogy észre vegyék azt.

199 Ha a ti gyülekezeti tagjaitok, a ti kollégáitok a gyülekezetben nem veszik észre azt, ti csak imádkozzatok tovább. Ő látni akart még egyszer, Isten Igéje szemmelláthatóvá lett téve az előtt a csomó vak, részeg pogány, hitetlen előtt. Ha ez az epekedés a mai gyülekezetben, hogy még egyszer lásson egy régi-módi, Istentől-küldött ébredést, a szószéktől egészen az ajtónállóig, egy régimódi megtisztítás, egy régi-módi ébredés (felelevenítés) Isten erejével, egy-egy Evangélium, amely megtisztítja az embert teljesen, belülről kifelé; ágyúcső helyreigazítás, régi-módi, őserdő, égszínkék, megöletés, bűn-megölő vallás, amely kiveszi az összes Hollywoodot belőletek, azokat, amelyek érdekeltek.

200 Ott volt ő imádkozva. Nem egy új felekezet, egy új hitvallás; de az Ige egy igazolása. „Uram, Te gyere még egyszer rám, még egyszer add meg nekem az erőt. Bárcsak lenne az az erő nekem! Nekem megvannak az izmaim, de azok gyengék.”

201 Nekünk megvannak a tagjaink, de azok gyengék. Ők a világ dolgait szeretik, jobban, minthogy a dolgokat tegyék… Te azt mondod, én egészen… Ó? Nézz a gyülekezetre és rájössz. Ne próbáld tagadni azt. A ti tetteitek többet beszélnek, mint a szavaitok, látjátok. Ó, igen, van több tag, nagyobb izom, de hol van az Úr ereje? A ti nagy izmaitok nem

felelnek meg ezen óra kihívásának, az elragadtatási hit elviszi a Gyülekezetet, ki ebből a dologból, mielőtt az ítélet lesújt a földre.

202 És az ítélet készen áll a lesújtásra. Azt mondom, mint az én barátom Jack Moore mondta; ha Isten engedi Amerikát elmenni azokkal a dolgokkal, amelyeket az most tesz, Ő erkölcsileg köteles lesz Szodomát és Gomorát feltámasztani és elnézést kérni tőlük a felégetésért. Pontosan! Ítélet a következő.

203 Istenem, vedd ki az egész világot belőlem. Adj hitet, ó, Uram, az Elragadtatás számára. Mert ketten lesznek az ágyban, és az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. Ketten lesznek a-a gépkocsi ülésén, és az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. Egy pillanatban történik meg.

Te azt mondod, „Branham testvér, mikor lesz ez meg?”

204 Te talán kritizálod ezt. Rendben van ezt megmondani? [Lelkészek mondják, „Menj tovább és mondd, testvér.”-Szerk.] Hadd dobjak le itt valami kicsit. Egy napon rá fogtok jönni.

205 Te azt fogod mondani ott, „Ó, azt tanítottam, hogy *ez, az* vagy *amaz* fog megtörténni, mielőtt az Úr eljön. Lesz egy nagy nyomorúság időszak, és mi fogunk keresztül menni azon.” Látjátok? Látjátok?

206 Tudjátok, egyszer Jézusnak lett feltéve egy kérdés. Ő azt mondta, „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönni?”

207 És Jézus azt mondta, „Mondom nektek, ő már eljött, és ti nem tudtátok azt.”

208 Ezeknek a napoknak egyikén mondani fogjátok, „Nos, azt gondoltam, hogy a Gyülekezetnek, *ezt, azt* vagy *amazt* kell tennie. Azt gondoltam, hogy lesz egy Elragadtatás. Azt gondoltam…”

209 Látjátok, az egy titkos elkapás lesz. Ha Ő venne egyet itt Hot Springsben, és egyet valahonnan máshonnan, és egyet onnan lentről, és egyet onnan, az szó szerint milliók, azok, akik kijönnek a földből. És legkevesebb ötszáz ember tűnik el a világon minden nap, és még csak nem is tudjuk, hogy hová lettek. Látjátok, az Elragadtatás áll mind azokból is, akik a föld porában alszanak, ez pontosan Isten szerint van.

„Ők azt fogják mondani, „Hát, azt gondoltam, hogy egy Elragadtatásnak kell megtörténni.”

„Az immár megtörtént, és ti nem tudtatok arról. Ti itt hagyattatok.” Látjátok?

„Nos, minden megy…” Igen, uram.

210 Az egy titkos Jövetel, az Elragadtatás, jön, hogy ellopjon. Mint az a könyv, amelyet olvastam egyszer (mi volt az), Rómeó és Júlia. Ő eljött éjszaka, amikor az emberek aludtak

a világiasságban, és a gyülekezet teljesen világiasságban van. És hírtelen a kiáltás jött, és ők elmentek.

211 Figyeljetek, hallottátok nagyon sokszor a Keresztény Üzletembereknél, a Teljes Evangéliumi embereket ezt mondani, „Ó, tudjátok, a Tiszteletes Szent Atya *Így és így!* A Reformátusok kezdik elfogadni a Szentszellemet. Az Evangélikusok kezdik elfogadni a Szentszellemet.”

212 Ti csomó alvó ember! Nem tudjátok? Jézus mondta, „Amikor az az alvó szűz jön, hogy Olajat vásároljon, az volt pontosan az az idő, amikor a Vőlegény eljött, és ő (nőnemű) bement.” Emlékezzetek, ők nem kapták meg Azt! Így van? [Gyülekezet mondja, „Így van.”-Szerk.] Amint Booth Clibborn mondta, „Hogy” Ők talán keresztül mehettek valami érzelmeken, de ők igazán nem kapták meg Azt. Amikor ők Olajat jöttek venni, az már túl késő volt.

213 És itt vannak ők most, a Reformátusok, az Evangélikusok; nézzetek arra a Teljes Evangéliumi Üzletemberek *Hangjára,* és arra a csomó Pünkösdi unokára, ezekkel a felekezeti testvérekkel, azt gondolva, hogy valami nagy van. Ti egy napon mondhatjátok, „Nos, én *ezt* gondoltam.”

214 „Az immár megtörtént, és ti azt nem tudtátok.” Hadd álljak meg ott, mert én-én itt nem prédikálok hitvallást.

215 De az lehetőség! Ne vegyétek azt az esélyt. Ez az a nap. Ez az az óra. Van egy lehetőség éppen most, talán öt órakor már nem lesz. Van egy lehetőség. „Uram, én tudom, hogy Te Isten vagy. Én tudom, hogy Te vagy. Én távol vagyok Tőled. De tudom, hogy ezek az én izmaim egyszer zúgtak az Isten erejével. Tudom, hogy azok a dolgok, amelyekkel ma törődöm, azt állítom, hogy Pünkösdi;” az asszonyok, „Én vágom a hajamat;” a férfiak, „én *ezt, azt,* vagy *amazt* teszem.”

216 És ti férfiak, akik megengeditek, hogy a feleségeitek azokat a rövidnadrágokat viseljék, és azokat a dolgokat tegyék, és aztán magatokat Isten fiának hívjátok, szégyelljétek magatokat.

217 Elmentem egy bizonyos nagy felekezeti gyülekezetbe, nem is olyan régen, hogy egy… Volt egy találkozó, és kimentem meglátogatni őket. És a pásztor kivitt engem, és bemutatott az ő feleségének. Ő egy zongorista volt. Az asszonyon egy annyira szűk ruha volt, hogy a bőre majdnem kint volt. Kifestést viselt, és minden fajta dolgot hordozott az ő füleiben.

218 És én azt mondtam, „Testvér, te azt akarod mondani, hogy a te-te feleséged egy szent?”

Azt mondta, „Igen, uram.”

219 Azt mondtam, Ő úgy néz ki, mint egy kísértet." Azt mondtam, „Én soha nem láttam ilyesmit a Pünkösd és a szentség nevében!"

220 Ó, testvér, nekünk szükségünk van egy nagytakarításra, a szószéktől a pincéig. És egy napon… Te azt mondod, „Én pünkösdi vagyok." Az nem jelent többet, mint egy disznónak lenni Isten számára. Ennek semmi köze Krisztushoz. Ez csak egy név. Neked a szívedben kell Pünkösdinek lenni, a Szellem gyümölcsei. Figyeljétek meg. Ó, nekem!

221 Ő tudatában volt, hogy mi történne, ha Isten válaszolna az ő imájára.

222 Tudatában vagytok? Tudatában vagytok, hogy a szervezet ki fog közösíteni benneteket? Felismeritek, hogy ti most egyenesen a gyülekezetek szövetségébe mentek, és egyenesen azokba a dolgokba mentek bele? Felismeritek, hogy mibe fog kerülni nektek? Tudjátok, hogy azok az asszonyok, akik kártyajátékot játszanak, titeket, „régi-módinak" fognak hívni, és minden olyan fajta dolognak? Mert, hogy nem engeditek, hogy a ti gyermekeitek rövidnadrágot hordjanak, és ezeket a dolgokat tegyék, tudjátok, hogy mit kell ezért fizetnetek? Jobb, hogyha előre számba veszitek ezt, mielőtt elkezditek, látjátok. Jobb, ha erről elgondolkoztok. Igen. Jobb-jobb, ha először erről elbeszélgettek Istennel, mielőtt elindultok.

223 Ő tudta, hogy az ő imája meg volt válaszolva; de ő készen volt, és őszinte volt.

224 Bárcsak a gyülekezet eljutna abba az állapotba! Ha te éppen most készen vagy, ha őszinte vagy, ha igazán ügyednek tekinted, ha a te szemeid nyitva van arra, amit én próbálok mondani neked egy kerülő úton! Ha őszinte vagy, akkor mondd, „Uram, én nem törődöm azzal, hogy mi ez, én készen vagyok. Látom a jelet. Én tudom, hogy később van, mint gondolnánk. Itt az idő, hogy megtörténjen."

225 Akkor Sámson felkiáltott, „Uram, ők kinyomták az én szemeimet. Én tudom, hogy Te Isten vagy. Tudom, hogy Neked van hatalmad megtenni ezt. Tudom, hogy te szabaddá tehetsz ezektől a bilincsektől. Csak még egyszer, Uram, csak még egyszer!"

226 Csak még egyszer, Uram, csak még egyszer! Hadd legyen egy tábor találkozó egy hegy oldalán, úgy, mint volt az a hegyen a Felső Szobában. Hadd jöjjön egy hang a Mennyből, mint egy sebes hatalmas szél, töltse be az egész házat, a feltámadott Krisztus szemmell látható bizonyítéka.

227 „Csak még egyszer, Uram, csak még egyszer," kiáltotta. Amint felkiáltott, őszinteségben, ott állva, és az ő vak szemei. „Tudom az árat Uram, de csak még egyszer!"

228 Az Isten válaszolt az imára. Érezte az izmokat megfeszülni. Az ő izmai kezdtek megerősödni. A lábszárainak ereje kezdett visszajönni. Azt mondta a kisfiúnak, „Vezess engem az oszlopokhoz most."

229 „Vezess Uram, vezess engemet. Vezess engem az oszlophoz, a Kálváriához. Vezess engem oda, ahol én meg lehetek feszítve, addig, amíg az én öreg világias életem kihal itt, és minden, ami én vagyok. Vezess engem az oszlophoz Uram.”

230 Amikor kezdte érezni azokat az izmokat megfeszülni az Isten erejétől, neki nem kellett látnia azt, hogy mi fog történni, ő érezte, hogy mi fog történni. Elkezdte elfordítani az ő vállait, és amikor ezt tette, az épület összedőlt. Azon a papon ő legyőzött, megölt több Filiszteust, mint az ő egész életében.

231 Barátaim, van egy lehetősége ennek a gyülekezetnek, ebben az állapotban… Most van nekem körülbelül három vagy négy oldal jegyzetem ott, én befejezem. Van egy lehetőség. Van éppen most egy lehetőség ebben a tábor összejövetelen. Van egy lehetőség éppen itt ebben az órában. Van egy lehetőség, ha készen vagyunk megfizetni az árat, láthatunk egy másik Apostolok Cselekedetei 2 megtörténni.

232 „Még egyszer, Uram! Mi elrontottuk ezt. Mi szervezkedtünk. Megtörtük a mi testvériségünket. Elkülönítettük a mi összejövetelünket. Mi feltettünk egy kis csoportot *ide.* Mi egymás ellen harcoltunk, és az ördög vissza ült, figyel bennünket, amint egymást ostorozzuk. Uram, lehetséges lenne az, hogy még egyszer, mind a százhúszan közülünk egy egységben lehetnénk egy helyen? Lehetséges lenne az, hogy egy hang jöjjön a Mennyből, mint egy sebes hatalmas szél? Még egyszer, Uram, még egyszer!”

233 Álljunk fel lábainkra, és mondjuk, „Még egyszer, Uram! Még egyszer, Uram!”

234 Ó, Uram Isten, hallgass meg engem, Uram. Még egyszer, Uram! Küld el még egyszer a Szellemet erre a tábor összejövetelre, erőben és dicsőségben!

***